

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Simone Crucem bajulante, Christus Ierusalem egreditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Ephes. 6.
12.

talia reddere contenderunt. Tanta est gloria etiam invitum vel brevissimo tempore, Christi crucem bajulare. Ego ergo, cujus vita est militia super terram, ut possim fortiter prælia Domini præliari, cui est, *colluctatio non adversus carnem & sanguinem: sed adversus principes & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum*, sub hoc militabo; sub hoc audacter conferam pugnam, & feliciter consequar palmam, & gloriosè assequar coronam. Sub hoc enim vexillo benè ominato, tota triumphans Ecclesia hîc olim militavit; sub hoc omnes illi invictissimi Christi bellatores obtinuerunt coronam gloriæ immarcescibilis. O quale erit militibus tuis, ó Jesu, sub hoc vexillo merentibus gaudium! quis plausus! quantus triumphus! quando tremente terrâ, fulminante cælo, trepidante totâ naturâ, *parebit signum Filij hominis in cælo: quando fugientibus dæmonibus, frementibus improbis, palpitantibus præ metu inimicis crucis Christi, clangentibus buccinis clamabunt Angeli: Vexilla Regis prodeunt; fulget Crucis mysterium*. Tunc conscendent triumphantes milites Christi, Capitolium cæli.

Matt. 24.
30.

parebit signum Filij hominis in cælo: quando fugientibus dæmonibus, frementibus improbis, palpitantibus præ metu inimicis crucis Christi, clangentibus buccinis clamabunt Angeli: Vexilla Regis prodeunt; fulget Crucis mysterium. Tunc conscendent triumphantes milites Christi, Capitolium cæli.

§. III.

Simone Crucem bajulante, Christus Ierusalem egreditur.

C. 13. 26.

A Ngariatus fuerat Simon in via, ut eum sequeretur qui est via, & qui est veritas, ut sic tandem perveniret ad eum qui est vita. Nec Simon, ignarus licèt, quàm pretiosi ponderis effectus bajulus, reluctatus est: Nam, ut ait D. Lucas, *imposuerunt illi Crucem portare post Iesum. Quàm pauci*

sint bajuli crucis, observate. Non desunt magnæ *Drexelius*
 auctoritatis Scriptores, qui asserunt ad illud tem- *de Christo*
 pus Paschatis, quo Christus passus est, Jerosoly- *patiente*
 mam confluisse, quadragies centena millia ho- *c. 5. p. 2.*
 minum, sive quatuor milliones capitum. Et ta- *9. 4.*
 men in tantâ hominum, qui Christum crucem *Pauci*
 bajulantem partim præbant, partim comita- *Crucis*
 bantur, partim subsequabantur, non est inventus *bajuli.*
 qui Crucem Christi portaret, nisi unus hic Si-
 mon, & ille quidem compulsus. Decem olim
 mundaverat Christus leprosos, unus autem ex il-
 lis, *ut vidit quia mundatus est, regressus est cum magna*
voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pe-
des, & hic erat Samaritanus. Respondens autem Iesus di-
xit: Nonne decem mundati sunt, & novem ubi sunt?
Non est qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alie-
nigena. O Christe, quàm multi olim, cum virtus
 de te exhibat, & sanabat omnes, comitabantur!
 quanta hominum celebritas latus tuum stipa-
 bat! quot ferebantur in grabatis infirmi, cum
 transires per plateas, ut vel tangerent simbriam
 vestimenti tui, & sanarentur à languoribus suis!
 Quid ni jam dixeris! Nonne quinque millia ho-
 minum panibus à me saturati sunt? Nonne tur-
 ba plurima, tot ægri, cæci, claudi, surdi, paralytici
 à languoribus suis curati sunt: & tot millia ubi
 sunt? Non est inventus nisi unus, qui portaret
 Crucem post Iesum, & hic alienigena est. Nimi-
 rum multi reperiuntur Christophori, pauci Cru-
 ciferi. Spississima erat turba, quæ spectabat Chri-
 stum Crucem bajulantem, unus tantum, qui ba-
 julabat. Etiam asinus Christum portavit, cum
 triumphans intraret Ierusalem. Sic multi desi-
 diosi, inertes, pigri, Christum, dum venit cum o-
 liva, cum dicit: *Pax huic domui, admittent, & hu-*
Luc. 10. 5.

Luc. 17.

17.

Matt. 16.

24.

Matt. 20.

Luc. 14.

27.

Lib. de

Virg.

Prospe-
ritas pe-
riculosa
est.

meris etiam gestabunt : sed si veniat cum cruce per
& ad eam portandam invitet, dicens ; Qui me
venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem
suam. Durus, inquit, est hic sermo. Hic ipse nat
Christum cum sua Cruce jubent abire e corde, tibi
ut Iudæi Ierosolymâ. Nonne, cum in tanta homin
minum frequentia non fuerit nisi unus, qui portan
taret Crucem Christi, impletum est illud Christi Pro
vaticinium: *Multi sunt vocati, pauci vero electi*. Multi sem
ti enim Christum, cum crucem bajularet, sunt ver
comitati ; unus tantum, qui crucem portaret, est lon
electus. Quasi nullum sit certius argumentum per
electionis, quam ferre crucem. Audi inimicus osci
crucis Christi, loquentem Christum: *Qui non bajul
julac crucem suam, & venit post me, non potest meus esse
discipulus*. Quæ verba sic exponit D. Augustinus sing
Quo enim putamus ire, nisi de Christo in Christum, cum triu
Christo post Christum, per Christum propter Christum test
Deinde paulò post: *Cum sequeris viam Christi, non tur
tibi seculi prosperitates promittas; per dura ambulabis, in r
sed magna promissit; sequere; noli tantum attendere quibus
iturus sis, sed & quò iturus sis*. Cave ergò, & time, voc
tibi blanditur fortuna, si tuis semper Deus obsequatur. Si p
secundet votis, si potiaris cupitis, fruaris optatis, cæl
si quidquid desideres, obtines; si tibi cuncta con
fluunt ad vota; si nihil sit quod angat animum, can
vel cruciet corpus; & tu interim pergas accumulare cru:
lare scelera sceleribus, nec Deus peccantem punire con
nit, non tibi applaudas, sed metuas. Ambulas per male
viam latam, quæ ducit ad mortem. Suspecta tibi con
fit ista felicitas: nihil enim infelicius felicitate, quam
peccatorum. Illis paratur crux, non ut Christum sim
longa quindecim pedibus, sed tam longa, quam nun
est æternitas. Numera Beatos, numera damna, tun
tos; longè plures in prosperis, quàm in adversis cor
pe-

perierunt. Rectè D. Hieronymus: *Magna ira est, 1. Lib.*
quando peccantibus non irascitur Deus. Illa indulgen- *Epist. 38.*
 tia magna est iracundia. Dum parcit sævit: pœ-
 nam non tollit, sed differt. Si ergò sapias, crucem
 tibi cœlitus immissam, & divinitus impositam
 non refractarius excutias, sed hilaris excipias; &
 quantum tuam salutem.
 Propone hic tibi Christum, quanto & arserit
 semper Crucis suscipiendæ desiderio, & exulta-
 ret, cum susciperet, gaudio. Cum enim adhuc
 longè esset, vidit Crucem, & lætitiâ immensâ
 perfusus est, & accurrens cecidit super crucem. &
 osculatus est eam, & accepit eam in ulnas suas
 ex manibus Patris, quam Pater jam inde ab om-
 ni retrò æternitate, cum genuisset eum, tamquã
 singulare donum obtulit: accepit veluti currum
 triumphalem, quo ipse post debellatas aërias po-
 testates, in cœlestem Ierusalem ovans invehere-
 tur: accepit tamquam prætorium vexillum, quo
 in monte erecto, ex quatuor terrarum regioni-
 bus infinita hominum agmina, ad sua castra con-
 vocaret, quibus totum orbem Patri subjugaret.
 Si peras, quis fuerit illius Crucis faber? Idem qui
 cœli, terræque fabricator, Deus. In hac cruce
 conficienda, tamquam in instrumento pleno ar-
 canis Sacramentis, laboravit Dei potentia, ut
 crux esset veluti bellica machina, quâ arietaret
 contra vectes ferreos, & elevaret portas infer-
 nales, claustraque inferorum evelleret. In cruce
 conficienda fatigavit se, ut sic loquar, Dei Sapien-
 tia, quia illam excogitavit tamquam opportunis-
 simum hominis redimendi præsidium: ut lig-
 num, quod fuerat hominis perdendi instrumen-
 tum, esset ejusdem restaurandi remedium. In ea
 conficienda adhibuit manum Dei Misericordia,
 ut

Crucis
 faber est
 Deus.

Hebr. 7.
26.

Ephes. 3.
18.

Crucem
multi
abhor-
rent.

ut esset veluti thronus, in quo sederet ille Advocatus apud Patrem, pro nobis interpellans, & postulans gemitibus inenarrabilibus. In Cruce conficienda impendit & suam industriam Iustitia, quam erexit tamquam aram, in qua ille Pontifex sanctus, innocens, segregatus à peccatoribus, & excelsior cælis factus, Patri se ipsum semel offerendo tamquam hostiam placabilem, Iustitiæ satisfeceret, usque ad novissimum quadrantem. In ea ergo comprehenditur latitudo, longitudo, & sublimitas, & profundum, latitudo Misericordiæ, longitudo Iustitiæ, sublimitas Potentiæ, profundum Sapientiæ. Hinc crux Christo semper fuit, cum remota esset, in desiderio, cum propinqua, in gaudio. O Crux, quæ Christo fuisti in desiderio, quanto Christianis es fastidio! De cruce cogitare, est horror; videre, timor; audire, pavor; portare, labor. Omne nostrum studium est, vitare crucem. Pedes sunt veloces ad effugiendam crucem: manus laborant, ut destruant crucem: aures obturantur, ne audiant de cruce: oculi avertuntur, ne videant crucem. Crux illa, quæ tibi imponitur, in ipso SS. Trinitatis concilio ab æterno tibi fuit decreta, tanquam singulare presidium salutis consequendæ, & tu illam vultu avertaris? manibus rejicis? animo abhorres? humeris excutis? O crux! tu mihi semper posthac eris in oculis, ut videam; in deliciis, ut possideam; quippe in cruce salus, quia in cruce Salvator.

§. IV.

Ascendit Christus in montem Calvarie.

DUcturus vos hodie ex humili in sublime, ex loco submisso ad excelsum, ex valle Ierusalem